

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXII. évfolyam 11. szám

2022. november

Hinni vagy nem hinni – ez itt a kérdés

Az egész esztendő során foglalkoztatott az a kérdés – mint tudhatjátok? –, hogy miként mozdul meg egy történet az evangéliumokban. Jézus mindig ott van, ez nem kérdés. De hol van a másik fél? Mi motiválja, mit szeretne, tudja-e egyáltalán, mennyire konkrét a közeledése, kérése a Mesterhez, van-e hite, stb.? A két vak története került elém a minap (Máté 9, 27-31.), akiknek története alapján keresem tovább a válaszokat kérdéseimre. Határozottan közelítenek Jézushoz, buzgók, rendíthetetlenek. Követik, kiáltoznak, odamennek hozzá, miközben ő halad, mintha tudomást sem venne róluk. Első tanulandó tehát a pontos irányultság, mely az Úrra mutat. Tudják, hogy kitől várnak segítséget: miközben a sokaság hezitál e kérdésben (Mt 12, 23.), azon kevesek közé tartoznak, akikben ébred a felismerés – akárcsak a kánaáni asszonyban: Dávid Fia!

Kérésük elsőre általános: könyörülj, irgalmazz – miként a mise-részletben is halljuk: *kyrie, eleison*. Ez bármit is jelenthet, adománytól segítségnyújtáson át valamiféle feloldozásig, szabadításig.

Ki dönti el, mit jelentsen? Jézust érdekli, mit is szeretnének pontosan a világtalanok, van-e hitük elmenni a legvégsőig, kérni „ezt”, a leginkább magától értetődőt. Majd az Úr irántiakból fakadó igen-válaszra cselekszik, gyógyít, szabadít. A történet átgondolása után ott villog ez a két részlet lelki szemeim előtt: „hiszitek-e ezt” és „legyen a ti hitetek szerint”.

Ma mire van hitünk? Ma van hitünk? A két kérdés nem ugyanaz: az utóbbira könnyen válaszolunk, természetesen van, keresztyén emberek vagyunk. Hisszük, amit egy hívőnek hinnie kell. De az első kérdésre mi a válaszunk? Mire van hitünk – „hiszitek, hogy meg tudom tenni ezt”?

Mi az az „ezt” a te életedben? Mi az, ahol Jézus visszakérdez, mert érdekli, mi van benned? Ahol nem rajta múlik, ő készen áll, csak a te bizalmadra van szükség. Félre ne érts, nem a hitben hiszek, hanem Krisztusban. Ő dönt, legyen meg az ő akarata. De ha megvan? Ha készen áll, és érdeklődve figyel, mint ezekben a helyzetekben? Ha megengedi, hogy legyen a hited szerint – az jó hír vagy nem jó hír?

Boros Dávid

Amikor hozzád talál

Amikor hozzád talál Uram az ember,
egy új világ bontakozik ki lelkében.
Mint téli homály, tűnik tavaszi égen,
felragyog benne, Isteni fényességed.
Átformálja jellemét alkotó kezed,
megújul értelme, célja életének.
Új útra lép, melyen követ Uram Téged.
Nem vonzzák többé a nagyvilági fények,
igaz, Isteni öröm ébred szívében.
Felfedezi mit eddig tán észre sem vett,
mennyi csodát, szépséget rejt a természet,
mit emberi elme felfogni sem képes.
Árad ránk magasból Isten dicsősége,
fényében tündöklök tavasz, nyár szépsége,
magasztalja Istent, minden teremtménye.
Illatos virágok, zengő madárénekek,
szellő susogása, a zöldellő rétek.
Csermely csobogása, méhek zümmögése,
napsugarak tánca a tenger tükrében,
csillag ragyogása éjszakai égen.
Ha lelki szemekkel is lát már az ember,
nyilvánvalóvá lesz önnön kicsinysége,
és a Teremtő végtelen szeretete,
mit ránk áraszt lázadásunk ellenére.

Schvalm Rózsa

Az Úr ígérete

„Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.”
2Pét 3,9.

A mondat válasz a gúnyolódóknak, akik a világ változatlanságát látva kezdték gúnyolni a Krisztust váró testvéreket: *”Hol van az ő eljövetelének ígérete?”* (4.v.). A hívő ember gondolkodása, üdvtörténeti ismerete segít az eligazodásban, hiszen Krisztus Urunk nem menetrendet ismertetett az evangéliumban, hanem örömhírt. Isten nem az emberiség elvesztését tűzte ki célul, hanem Krisztusban a megmentését. Ez világos a Szentírásból: *„nem akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen”*- írja Péter ebben a levelében. Jézus Krisztus is a megtérést hirdette, az Istenhez fordulást, szeretetének felismerését és elismerését. A megtérést Isten munkálja ki bennünk, és általa kezdjük igazán megismerni a megváltás örömhírét: *„azt, aki nem ismert bünt, bünné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.”* (2Kor 5,21). Ez a megváltás csodája, amikor Isten a bűn megsemmisítő hatalmát Krisztusra helyezte, minket pedig „Isten igazságává” tett. A szavak jelzik azt a mérhetetlen változást, amit Isten véghez visz bennünk Szentleke által. Nem a megtértek klubjába hívott bennünket, hanem családjába, mint Atyánk, akit így szólíthatunk meg. Ilyen módon vannak testvére-

ink, akik hasonló irgalomban részesültek. Egészséges esetben szívünkre helyezi az ő szándékát, mindenki megtérését. Nem érezhetjük magunkat fölényben meg nem tért embertársainkkal szemben, mert bennünket is Isten mentett meg, ezért tudunk segíteni alkalomadtán. Isten segítségével átalakított életünk bizalmat ébreszthet a keresőkben. Mindennapos gyakorlatunkban igyekszünk Isten segítségével a legjobbat tenni. Családi életünk, munkánk, emberi kapcsolataink segítenek a kapcsolatok felhasználására, hogy bizonyágtételünket meghallgassák, érdeklődésüket felkeltsük és a megtérés felé terelgessük őket. Néha nagy dolgokat várunk egyházunktól, magunktól. Pedig életre van szükség, ami békességet, nyugalmat áraszt. Úgy létezni, hogy másnak ne ártsak, ha lehet segítsek. Pál apostol így fogalmaz, amikor cserépedényhez hasonlítja önmagát: „*Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen testünkben.*” (2Kor 4,10).

Kiss Emil

Amiről neked is tudnod kell...

Az Isten országútján ne keress kilométer-köveket... nincsenek. A megtett utat nem ezek mutatják, s nem is az ismeretlen műszerek.

-Nem napok, s évtizedek jelzik a startot... És a célnál nem mérnek mást: csak az alázatot. -Ne csodálkozz, ha látsz rajta testvér színészeket. Közöttünk

ilyenek is jócskán gyalognak, de csak akkor veszed észre őket, mikor a csapdák megfogtak... Mert hívó lelkeddel arra gondoltál, hogy az út velejárója: ezek is próbák. -Ne mindig lásd megtett útnak, a fényes jubileumokat. Sokszor csak arra valók, hogy dicsérjük az eleveneket és holtakat. -Ha szentként akarsz egyszer a csúcsra érni... ne vígy magaddal farizeusi tömjént, sem hordozható „Ébenhajzerokat”. -Ennek az országútnak volt, van, lesz, annyi köve, amin bemutathatod majd az áldozatodat.

Tudod, mi mutatja itt a megtett utat? Azok a titkon hullatott, de általad észrevett könnyek, amiket letöröltél és nem bíztál az időre, hogy majd önmagától felszárítja, vagy hogy a szenvedő letörölje. -Még más is mutatja a megtett utat... A betegek felmosott konyhája... És a gondosan kivasalt ruhája, amikor te nem voltál más, csak eszköz, hogy választ kapjon azoknak imája. -Akarsz részt venni ezekben? Akkor indulj el gyorsan erre az útra. Az apró örömök markodban vannak. Szórd mindenhova... A többit bízd az Úrra. Nem baj, ha nem látja meg senki. Nem baj, ha nem tudja meg mindenki... Aki ismeri szíved... úgyis feljegyzi.

-Testvérem! Légy ezen az úton Isten hollója, aki bár nem tudja, küldetésben jár... A csüggedt Illéseknek visz üzenetet, s tűzszekerükbe egy kerékszeget.

Tedd mindezt... És akkor rövid lesz az Istenországútja, -de a végén... amikor nem tehetsz semmit már... nem kell kopognod... Semmire sem kell hivatkoznod... Magától megnyílik a menny kapuja.

Tamaska Gyula

Civilizáció

A kifejezés szinte minden napos, ahol a legkisebb mértékben beszéd téma valamilyen társadalmi jelenség. A civilizáció meghatározása mégis annyira nehezen definiálható és annyira komplikált, mint maga az élet. E két tény, élet és civilizáció, rengeteg újabb kérdéssel függ össze, amelyekről bármivel kapcsolatban döntenünk kell egy sürgető pillanatban. Közös nevezőt kell kialakítanunk, mindenkinek és természetesen magunknak az egyetértésével. Egyik legnagyobb probléma, hogy mi keresztények képesek legyünk a ma élő emberiségnek kifejtani az „élő hitet”, vagy elnémulunk – még rosszabb esetben – megütköznek miattunk és a viselkedésünkön a kortársaink. Jelen vagyunk egy állítólagos keresztény társadalomban. A morális gondolkodásunk alapján nyugodtan vállaljuk a transzparenciát múltunkról és a jövő reménységeiről. Ez nem módosul – bár halmozódik – a történelmünk folyamán. A tapasztalatok halmozódása a világrészeken különbözőképpen alakult, sőt változott. A keresztény húsz évszázad civilizációs halmazai nem kerültek lényeges ellentétbe önmagukkal. Nem ingadozó, ellentmondásos igazságok konglomerátuma a kereszténység, vertikális összhangban rendeződött, és ökumenikus fejlődést mutat. Ehhez járul a valóban „élő egyház” és még inkább az „élő hit”. Ebben rejlik Isten rendje, nem a forrófejű emberek koholmányaiiban. A hiteles mérték a Biblia etikai rendje. Ez örökké való rend és összhang minden ember javára. Emberi létünk értékeit nem fejtik ki a manipulált és divatja függő filo-

zófiai negatívumok: „Ti tegyétek, én kivétel vagyok”. „Adjatok, de én mindig kapok.” „Az én személyem az törvényen felüli”. Ezek hibás gondolatok, minden civilizációban. Nem „hitben születtünk”, hanem „*vétekben fogantattunk és bűnben melengett minket anyánk*” (Zsolt 51,7). Ezért más úton nem járhatunk, csakis Isten „keskeny útján”. A hitért személyesen kell küzdenünk. A keresztény ember hitre jutását, minden napi harcát önmagával, tökéletesen jellemezte az első szimbolikus irat, „A zarándok útja” (The Pilgrim’s Progress, kiadták 1678-ban). Sokan beszélnek „kegyelmi ajándékokról”, meg is határoznak 9 félért, értékelő nyilatkozatokat tesznek a legtöbbről, de nem veszik észre a legelsőt, a hitet. (1Kor 12,9). Pedig „az élő hitben” rejlik a beteljesedés. A civilizáció tapasztalaton, ismeretszerzésen, koronként és helyenként változó véleményen át jut (?) előre. (A civilizáció tehát kognitív jellegű.) Az ajándékot el kell fogadni, nem kell érte senkinek küszködnie. A hitért kell küzdenünk (Júd 1, 3) önmagunk tnyasága, konoksága, kétségei ellen. Az „élő hit” (ahogy sokan mondogatják: „A vallásosság”) tehát nem civilizáció, nem kultúra. Az élő hitet az ember önmaga, személyes harcaival, fáradságosan és nem csak egy-egy héten egyszeri templomlátogatással szerzi meg. Nem nevezhető kereszténynek az, aki „hol imádkozik, hol káromkodik”, olykor füllent, csal meg lop”. Az „élő hit” emeli ki az embert és állítja olyan piedesztálra, amit nem a műveltsége képez, hanem jellemét formáló hatalmas Istene.

Szebeni Olivér

Csak a hit

Van-e Isten? Nem bizonyítom,
Ha a világot felborítom
visszajára, hogy belenézz,
csak titok marad az egész.

Se agy, se műszer nem segít.
Járd be az űr térségeit,
boncolj sejtet, vagy bonts atomot,
az Isten titkát meg nem oldod.

Szűrd a fényt, vizsgáld az eget,
asztallal idézz szellemet,
Istent le nem tagadhatod,
de be sem bizonyíthatod.

Nem tárgy, nem eszme: Élet Ó!
Ésszel meg nem ismerhető,
Az agy csak kapkod, sejt, gyanít...
Egy műszer fogja fel: a Hit!

Őbenne csak hinni lehet,
S ha hiszed, máris ismered,
S aki ismeri, látja is,
És boldog szívvel áldja is.

Bódás János

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Hazahívta az Úr
életének 76.
évében Sándor
Andrásné Kata-
lin testvérnőt
október 14-én,
aki őszinte alá-
zattal, Krisztus-
ba vetett hittel
viselte a ránehezülő meg-
próbáltatást, amit a gyó-
gyíthatatlan betegség je-
lentett számára.

"...Mert nékem az élet Krisztus, és a
meghalás nyereség..." Filippi 1:21

szerkesztő

Innen – onnan

Az ajándékozás öröme

Jómódú barátom mesélte: Kicsiny
gyerekkoromban elmentünk egyszer
édesanyámmal sétálni. Alighogy a
falu szélét elhagytuk, eleredt a tava-
szi zápor. Bemenekültünk a falu leg-
végén lévő, szalmafedeles házba.
Egy szegény asszony lakott benne,
nagyon megtisztelve érezte magát
váratlan látogatástól. Mindenáron
meg akart bennünket kínálni valami-
vel. Persze, az egész háznál nem
volt semmi más, mint egy jókora da-
rab fekete kenyér. Abból vágott ne-
kem egy kis darabot. Én még soha
nem ettem ilyen fekete kenyeret.
Annyira ízlett, hogy kijelenttem,
sokkal jobb, mint a legfinomabb sü-
temény. Még most is magam előtt
látom ennek az asszonynak az örö-
mét: nagyon - nagyon szegény volt,
mégis tudott adni ajándékot valaki-
nek, - örömet szerezni!

Közreadta: H. Anni

Az indián vendégek

Egy angol kapitány vendégül hívta
hajójára az indián törzsfőnököt
egész kíséretével együtt. Minden
pompásan elő volt készítve. A szé-
pen terített asztalon válogatott fi-
nomságok várták az érkezőket. A há-
zigazda leültette vendégeit, és el-
kezdett enni a barátaival, ám a

bennszülöttek zavarodottan tekingettek egymásra, és nem nyúltak az ételekhez. A kapitány ijedten fordult a jelenlevő misszionáriushoz, hogy a kellemetlen helyzet okát megtudja.

- Talán nincs ízlésük szerint az étel - kérdezte -, vagy valami hiányzik?

- Igen - felelte a lelkész. A legfontosabb dolog hiányzik. Indián testvéreink addig nem nyúlnak az ételhez, amíg imádságukat el nem mondták.

Közreadta: H. Anni

Tartsuk ébren a fényt!

A Csendes - óceánt és a Bering - tengert az Aleut - szigetek választja el egymástól. Az Egyesült államok elnöke világítótornyot építtetett az egyik szigeten. A torony tövében kicsinyke őrházban lakott egy ősz hajú, kék szemű kapitány. Nappal ott ült a táviró mellett, s figyelte, nem küld-e valaki segélyjeleket. Ott is halt meg, az őrhelyén. Amikor 1918-ban eltemették, egyszerű sírkövére utolsó szavait vésték: -" Fiúk, tartsátok ébren a fényt!" Mi, keresztények tartsuk ébren a hit fényét, ki-ki ott, ahová a Gondviselés állította. Ez mindannyiunk hivatása.

Közreadta: H. Anni

Késő őszi harmónia

Két szürke kő között
Késő ősszel szárba szökken
s kinyílt egy halványlila petónia...
akkor, amikor már
csak álom a szín, harmónia.
Ki várt rá vajon? Ki tehet róla?
Hisz már a világ sincs, se híre-hamva,
csak érett avar,
mit a zord szél kavart
összevissza.

Az élet jelképe lett
két szürke kő között,
kevéssel fagyponthoz fölött
a kimondatlan, biztos vég előtt
egy új élet teremődött.
A konok önerőből,
a ritka, gyér napsugár felé
imádkozva magának utat,
leélni azt a keveset,
mi neki még adatott:
az életre - mely pár óra
csupán számára,
mégis - igent mondott.

Jószay Magdolna

Gondolatok

- - Arra figyelj, ami összeköt, ne arra, ami szétválaszt. (Kozma - Vízkéleti Dániel)
- - Csak az nem szokott adni, akinek van. Akinek nincs, az segít. (Vass Albert)
- - Ha van belső életed, biztosan nem számít, hogy a börtönkerítés melyik oldalán vagy. (Elly Hillesum)
- - Nagy különbség van az em-

bernek lenni és az emberségesnek lenni között. (Ferenc pápa)

➤ - Bocsáss meg magadnak, amiért vak voltál a múltban, és nem ismerted fel, hogy becsapnak. Hiszen a jó szív nem ismeri fel a rosszat sokszor megfelelő időben.

➤ - Az író akkor is dolgozik, ha hallgat. (Ottlik Géza)

➤ - A lelki nagyság olyan, mint valami finom parfüm: a legügyetlenebb pillanatok is képes csodás ajándékká változtatni. (Margaret Lee Rombeck)

➤ - Mindenkinek a maga lelkiismerete szerint kell eldöntenie miképp cselekedjék ahhoz, hogy megőrizzen valami tisztességet. (Czeslav Milosz)

➤ - Minden napnak van egy aprócska csodája, mely megérinti a lelkedet - és az emlékét a szívedbe zárja.

➤ - Köszönöm, amit látok - a teremtett világot, hogy még a rossz sem céltalan. Mindennek jelentése van.

Közreadta: H. Anni

Mai gyermekek hálája

Mi csak a mesékből tudjuk, mi a szükség, mert a valóságban sosem éhezünk meg. Ruhánk, cipőnk mindig volt a mennyi kellett, sosem fagyoskodtunk hideg kályha mellett

De jó, hogy ez így van! Legyen hála érte korunknak, mely a jót ránk ily bőven mérte! Mégis akkor lennénk igazán hálásak, ha sosem éreznénk magunkat árváknak.

Szüleinktől csak ezt halljuk, mi gyermekek: „Megint nem érünk rá játszani veletek, mert pénzt kell keresnünk autóra, lakásra, új bútorra, tengerparti utazásra,

no meg játékokra és meséskönyvekre!” Elhisszük, hogy jó ez, szükség van minderre. Mégis jobban tudnánk örülni mi annak, amikor szüleink nekünk időt adnak.

Időt az övékből és türelmet hozzánk. Jobb ez nekünk, mintha a pénzünket hozzák. Akkor lennénk tehát igazán hálásak, ha ilyen alapja lehetne hálánknak.

Jobban felfigyelnénk akkor az Istenre, akinek Jézusban ránk is volt ideje. Jobban hinnénk akkor, hogy nagy jövő vár ránk, s mindezért akkor lesz igazi a hálánk!

Balog Miklós

Gyerekszáj

Kislány panaszkodik: „Óvó néni, rosszul érzem magam.” Óvó néni: „Mid fáj?” Kislány: „A közérzetem.”

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Katalin	Szikszai Lajosné
Husza Tiborné	Szlepákné Kiss Tamara
Juhász Gyuláné	Szlepák Otília
Kovács Lászlóné	Tóth Mirella
Németh Györgyné	Török Pál
Puskás Zoltán és neje	Veres Sándor s neje
Sebők Györgyné	Verik Iajosné
Soltész László	Vékony Józsefné
Stubnya Tiborné	Vida Sándorné
Szebeni Gyuláné	

"Hálaadásodat áldozd az Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmaidat!" (Zsoltárok 50:14)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál.

Hirdetés

Hálaadónap 2022.november 13. Ige-hirdető: Lőrik Levente.

*

Szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy adományaikat elektronikus utalással küldjék meg a Gyülekezet számlaszámára. OTP Bank Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma: 11708001-20052126

*

Baptista Szeretetszolgát: :Hívja a 1355-ös baptista adományvonalat! Hívásával 300 forinttal támogathatja az ukrajnai háború érintettjeit. Pénzadományát „Ukrajna” közleménnyel a UniCredit Bank 10918001-55555555-55555555-ös számlaszámán fogadjuk.

*

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 biblióra